

Κλάψε και μετανόησε για τις αμαρτίες σου, πρίν έρθει η ώρα της φοβερής δίκης και καταδίκης σου...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Όμοια μπορείς να παρακινηθείς σε πένθος και δάκρυα με την ενθύμηση της ημέρας της Κρίσεως και των φοβερών τιμωριών της ατελεύτητης κολάσεως, εκεί, στην αιώνια φωτιά, στο παντοτινό σκοτάδι, όπου οι αμαρτωλοί θα κλαίνε απαρηγόρητοι

και απελπισμένοι λέγοντας: “Να, ψυχή μου, η κατάληξη της υπερηφάνειας και της αφροσύνης σου! Να που σε οδήγησαν οι σαρκικές ηδονές, που λάτρεψες περισσότερο από το Θεό! Πού είστε τώρα, ηδονές και απολαύσεις μου; Σε τι με ωφελήσατε; Για χάρη σας έχασα τα αιώνια αγαθά, στερήθηκα την ουράνια μακαριότητα και κληρονόμησα την ατέλειωτη κόλαση”.

Σκέψου τα τούτα από τώρα, αδελφέ! Κλάψε και μετανόησε για τις αμαρτίες σου, πρίν έρθει η ώρα της φοβερής δίκης και καταδίκης σου, ώστε ν’αποφύγεις τη φρικτή τιμωρία που περιμένει τους αμετανόητους.

Με όλες αυτές τις σκέψεις και άλλες παρόμοιες, έρχονται στην καρδιά σου η κατάνυξη και η συντριβή, το πένθος και τα δάκρυα, που είναι τα κλειδιά της μετάνοιας και της σωτηρίας. Γιατί, όταν ο άνθρωπος αποκτήσει πνεύμα συντριβής, τότε ταπεινώνεται βαθιά, και όταν ταπεινωθεί, τον επισκέπτεται η χάρη του Αγίου Πνεύματος, που τον μεταμορφώνει και τον κάνει από τη ζωή αυτή μέτοχο της βασιλείας του Θεού.

“ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ ΣΩΤΗΡΙΑ” του μοναχού Αγαπίου Λάνδου του Κρητός

Πηγή: amartolon-sotiria.blogspot.ca